

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ – Α΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ολιγόλεπτη εξέταση

Όνοματεπώνυμο:

Κείμενο: Ραψωδία ζ, στ. 139-180

140 Πέρασε ωστόσο η ώρα κι έπρεπε [η Ναυσικά]
τον δρόμο πάλι να πάρει της επιστροφής προς το παλάτι,
Να ξαναζέψει τα μουλάρια και να διπλώσει τα ωραία της ρούχα.
Τότε ακριβώς άλλα στοχάστηκε, τα μάτια λάμποντας, η θεά Αθηνά·
πώς θα ξυπνήσει ο Οδυσσέας, να δει την κόρη την πεντάμορφη,
145 που θα τον οδηγούσε προς την πόλη όπου και κατοικούν οι Φαίακες.
Καθώς λοιπόν τη σφαίρα ρίχνει η Ναυσικά σε μια από τις κοπέλες,
η κοπελιά ξαστόχησε,
κι έπεσε η μπάλα στα βαθιά νερά του ποταμού. Ύψωσαν τότε μια φωνή
μεγάλη, κι ο θεός Οδυσσέας ξυπνά. Ανασηκώθηκε και ταραγμένος
150 συλλογίστηκε στα φρένα και στον νου του:
«Αλίμονό μου! Σε ποιων ανθρώπων έφτασα πάλι τη χώρα;
είναι αλαζόνες, άγριοι κι άδικοι; ή μήπως τη φιλοξενία γνωρίζουν
κι ο νους τους σέβεται τα θεία;
Στ' αυτιά μου ωστόσο χτύπησε μια κοριτσίστικη φωνή,
155 λες κι ήταν από κόρες Νύμφες
που, μένοντας ψηλά στα όρη, κατεβαίνουν
στις πηγές των ποταμών ή σε λιβάδια χλοερά.
Εκτός κι αν βρίσκομαι σε κάποιο τόπο
όπου μιλούν και μένουν άνθρωποι θνητοί.
Άλλο δεν έχω, μόνος μου πρέπει να δοκιμάσω, να δω τι τρέχει».
160 Είπε και από τα θάμνα του αναδύθηκε θεός ο Οδυσσέας, χώνει
το στιβαρό του χέρι σε σύδεντρο πυκνό και σπάζει
ένα κλαδί με φύλλα, τη γύμνια του να προστατέψει στ' αντρικά του μέλη.
Και κίνησε σαν το περήφανο λιοντάρι που περιφέρεται στα όρη,
το δέρνει ο άνεμος και το μουσκεύει η μπόρα,
165 εκείνο όμως με τα μάτια φλογισμένα προχωρεί
ψάχνοντας για γελάδια, αρνιά κι ελάφια ανήμερα,
το σπρώχνει η πείνα στα κοπάδια, ακόμη και σε μάντρα φυλαγμένη·
παρόμοιος έμελλε κι ο Οδυσσέας να σμίξει με κόρες καλλιπλόκαμες,
έτσι όπως ήτανε γυμνός, γιατί τον πίεζε η ανάγκη.

170 Όμως τους φάνηκε φριχτός, απ' την αλμύρα φαγωμένος·
σκόρπισαν τότε πανικόβλητες, εδώ η μια
η άλλη αλλού, γυρεύοντας πού να κρυφτούν στα υψώματα της όχθης.
Μόνο του Αλκίνοου η θυγατέρα παραμένει ακίνητη·
η Αθηνά τής έδωσε το θάρρος της καρδιάς,
175 αυτή της πήρε την τρομάρα από τα μέλη.
Κι όπως απεναντί του στάθηκε αποφασισμένη,
ο Οδυσσέας διχογνώμησε· την κόρη την πεντάμορφη
να την παρακαλέσει στα γόνατά της πέφτοντας,
ή σε απόσταση και με μειλίχια λόγια να της ζητήσει, αν ήθελε,
180 την πόλη να του δείξει και να του δώσει ρούχα.

Ερωτήσεις

1. Ποιος είναι ο φόβος του Οδυσσέα μόλις ξυπνά και τι είναι αυτό που κάπως τον καθησυχάζει;

2. Ποιο δίλημμα απασχολεί τον Οδυσσέα καθώς πλησιάζει προς τη Ναυσικά; Τι επιλέγει να κάνει τελικά και γιατί;

3. Να εντοπίσετε την εκτεταμένη παρομοίωση του κειμένου και να αναφέρετε: α) ποιος παρομοιάζεται και β) με τι παρομοιάζεται.

4. Σε ποια σημεία του κειμένου παρεμβαίνει η Αθηνά και με ποιο σκοπό;
